

Babický školáček

Babická školní revue

Revue - čti [revi:] ... je, když ukážeme, co umíme. Třeba v časopisu.

leden – únor 2010

Čeněk Hanák, 1. roč.

**V tomto čísle masopust slavíme
a přicházíme na to, že jsme různí a tak to má být.**

Panenky Pro unicef

Základní škola Babice nad Svitavou a občanské sdružení Babyka se zúčastní projektu UNICEF „Panenka“ (www.unicef.cz).

Záměrem projektu je finančně podpořit děti v rozvojových zemích světa a zajistit jim zdravotní péči.

Jak se můžete zapojit? Můžete do **30.4.2010** ušít a ozdobit látkové panenky. Panenky dostanou od svého tvůrce jméno a rodný list, budou vystaveny ve škole a následně nabídnuty zájemcům ke koupi. Symbolická cena panenky činí 600,- Kč a stane se příspěvkem pro organizaci UNICEF.

Přihlášky do projektu a jednoduché stříhy na panenky si můžete vyzvednout v Základní škole nebo na Obecním úřadu v Babicích nad Svitavou.

Těšíme se na Vaši účast.

P. Almanová, 1. roč.

Co dělají knížky v noci?

Když se po dočtení poslední večerní pohádky zachumláte do teplého pelíšku, napadlo vás někdy, co dělají knížky v noci?

Milí malí **čtenáři z 1.-5. třídy**, už se s vámi těšíme na třetí babickou pohádkovou **Noc s Andersenem v pátek 26. března 2010 od 18 hod.** Co nás čeká? Zajímavé úkoly, noční klub čtenářů a spaní ve škole. Srdečně vás zve občanské sdružení Babyka.

Retro kénko

Retro je, když je něco trošku starší, než my, školáci, ale je to zase v módě a máme to rádi!

Tajný úkol:

Vystopuj, kdo vypadal takto spokojeně, že může chodit do školy.

Nápověda: Objevuje se v tomto čísle časopisu.

BaBický šk^oláček

Kdo časopis vydává: ZŠ Babice nad Svitavou

Kdo píše a kreslí: děti z 1.-4.tř.

Kdo jim pomáhá vytvořit prostor pro revue: paní učitelky Mgr. Romana Sklenaříková, Mgr. Kateřina Klumplerová, Mgr. Kateřina Gančarčíková, Mgr. Magda Zdražilková

Kdo to pak spojí a sladí dohromady: Martina Danielová

Děje se onoho času v Babicích nad Svitavou.

Úvodník o štěstí s domácím úkolem

Dneska jsem si řekla, že jsem opravdu šťastná. Mám kde spát, mám co jíst, teče mi teplá voda, můžu poslouchat oblíbené písničky, můžu si číst Děti z Bullerbynu nebo Mikulášovy patálie s plným břichem v teploučku. Děti mě nezlobí a mám spoustu přátel. Zavolám své mamince, když s ní potřebuji mluvit a jsem vcelku zdravá. Jémináčku, kolik lidí na světě to nemá! A taky kolik dětí to nezná! Jenom považte, jaké my máme štěstí! To, co je pro nás samozřejmé, je jinde velmi vzácné. A to, čím se třeba zrovna trápíme, jako například že nemáme svítící tužku, vlastně ve skutečnosti žádné trápení není!

Dám Vám úkol. Maminkám, tatínkům, tetám, babičkám, starostům i dětem, zkrátka všem, kdo čtete Babického školáčka. Napište si na papírek pět věcí, za které jste šťastní. Papírek si schovejte a za nějaký dlouhý čas si jej znovu vytáhněte a opravte si, jak se Vaše štěstí mění. Třeba Evička napíše, že je šťastná za bílého koníka. Honza napíše, že je šťastný za novou hru. Maminka napíše, že je šťastná za své děti a tatínek si poznamená, že má s rodinou dobré bydlení. Babička lhotecká třeba napíše, že ji dnes netrápí koleno a může si sama nakoupit. Děda s brýlemi na očích naškrábe, že má ještě dost síly, aby poryl zahrádku, protože jaro už klepe na dveře a nemá na takové výmysly a nesmysly čas!

Myslím, že to není těžký úkol... nebo ano? To už je na Vás.

R.S.

a P.S. Štěstí je prý jako motýlek, za kterým když se honíme, tak uletí, a když jej nehledáme a jiným dobře činíme, třeba nám zrovna usedne na rukáv. To je co? (*napsal to pan Erazim Kohák, známý filosof = člověk, který moc přemýšlí*)

..... Odstrihni a schovej

Tady je pět věcí*, za které jsem opravdu šťastný/á.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Sepsáno dne

Ahoj, zdravím tě, moje starší pokročilejší Já!

Podpis.....

**Upozornění: Slovo „věc“ se v tomto případě nemusí moc hodit!*

Co nového zažili naši redaktři

TŘÍKRÁLOVÁ KOLEDA – 9. 1.

Tu sobotu od rána mrzlo, až praskalo, a po Babicích se odvážně vydalo několik desítek dětských koledníků. Klouzali po ledě, jeli na sáních a zpívali a přinesli nám do redakce tuto koledu:

„Přejeme našim blízkým a kamarádům hodně štěstí a spokojenosti! Ať jsme zdraví a všechno se nám daří. Přejeme do nového roku školákům, ať mají dobré známky a hodně kamarádů. Aby neopisovali a ať postoupí do další třídy.“

(toto novoroční přání zapsali žáci 3. a 4. ročníku)

M. Pešová, 2. roč.

Čima dětí

Co je důležité dělat každý den, abychom se cítili dobře?

Být hodní a dělat dobré skutky. Chodit na procházky, odhazovat sníh a hlavně nezlobit. Nic nezatajovat. Každý den uklízet a pomáhat druhým. (112, 007, V.R., n.n.131, H.D., 169, 0013)

A taky: Dělat jenom to, co chci a nemít žádné povinnosti. (L.Z.337)

TO BYLA ZIMA!

Tome, ztroskotali jsme v Grónsku u Dánského průlivu. Informuj záchranku a ať nám pošlou vrtulník.
Lukáš, Jirka a Milan

Ztroskotaly jsme na ostrově v Grónsku. Záchranu už jsme sehnaly. Neboj se o nás. Ale byla bys tak hodná a řekla bys jim, ať nám donesou vodu a pití? Děkujeme, Eliano.

Nora, Lucie, Andrea a Vendula

UVÍTÁME JARO!

21.3. bude Smrtná neděle a my vás všechny zveme na tradiční vynášení zimy – od školy až do řeky Svitavy.

Báseň velmi krátká – před přestávkou

Byla jedna rodina
Byla hlavní hrdina
(Už nám končí hodina?)

Čas karnevalů

V sobotu 6. února jsme si spolu s Medvídkem Pú, Prasátkem, Klokánkem, Tygříkem a Ijáčkem zatančili na dětském karnevalu ve Stokorcovém lese. On to vlastně byl karneval rodinný, neboť tam byly v maskách celé rodiny. Já jsem tam také byla a představte si, že jednoho človíčka jsem vůbec nepoznala, jak byl dobře zamaskován.

Úkol pro všechny čtenáře bez rozdílu věku:

Můžete si na fotografiích vybrat masku, která se vám nejvíce líbí. Třeba tu, která se vám zdá nejlegračtější nebo nejdůkladnější. Název masky (jméno zamaskovaného) napište na lístek a ten vložte do schránky Babického školáčka nebo předejte některé paní učitelce či pošlete poštou na adresu školy. Hlasujeme do konce března a nejoblíbenější masku čeká sladká odměna.

K.G.

Popis podezřelé osoby

Naši vesnici navštívily zvláštní osoby. Pokud je podle následujících popisů a obrázků poznáte, dejte nám, prosím, vědět. Pošleme jim školní časopis.

GOGO LITÍ

Obličej má hnědý jako hlína, oči růžové jako žížala, pusu modro-růžovou jako plicník. Na jeho vzhledu je výrazné, že je hnědý a nosí oblečení z bambusu. Byly jsme s holkama na karnevalu. Když jsme byly v nejlepším, začal dovnitř padat sníh a začaly jsme jezdit na saních. Najednou přišel Gogo Lití a začal strašlivě křičet, že je mu zima. Pomohla mu Ája. Dala mu bundu a pak jezdil i Gogo Lití na saních.

Vendula Rotreklová, 4. roč. (obr.: P. Almanová, 1. roč.)

FIALKA FIALOVÁ

Nos má jako válec, vlasy jako listí, oči jako bambulky, pusu jako špendlík, obličej jako fialová růže a hlavu jako hlavu. Je dobře vychovaná, každému pomáhá a umí létat. V Babicích se najednou objevila, když byla zima. Šla na karneval a vyhrála první cenu. Pomohla několika lidem (např. když někoho honil divočák). Jednoho dne se objevila ve škole. Přijela na krásných bílých saních a všichni říkali, že přijela paní Zima.

Andrea Blažíková, 4. roč. (obr.: M. Pešová, 2. roč.)

LISTNÁČ STROMOVÝ

Má obličej jako pštrosí vejce. A nos jako šiška. Vlasy má listové a vypadá přísně, hodně přísně. Slyšel jsem o něm, že se vůbec nemusí převlékat na karneval a není mu vůbec zima na hlavu, protože má husté listové vlasy jako kožich z berana.

Jiří Možný, 3. roč. (obr. T. Peroutková, 1. roč.)

HONZA

Honza má modré oči, má velký nos a červenou pusku. Má šišatou hlavu a vypadá normálně. Je dobrý. Říká se, že pomohl v zimě paní s nákupem. Na cestě byl všude led.

Tomáš Hrnčířík, 3. roč. (obr.: J. Možný, 3. roč.)

VAJCE HNĚDÁ

Má nos jako kužel, oči jako drobký, pusu jako slon, vlasy jako javorový list, hlavu jako vejce a uši jako obr. Na jejím chování je zvláštní, že bývá někdy zlá na děti, ale někdy jim pomáhá. V Babicích se o ní povídá toto: Byla zima. Vajce šla na karneval a najednou uviděla, že se vzadu rozjíždějí sáně s malým dítětem. Rozběhla se a chytila ho. „Pomohla jsem mu“, říká. Od jeho maminky dostala velký dar.

Nora Němcová, 4. roč. (obr.: A. Lagronová, 1. roč.)

LEOPOLD BLÁZŇIVÝ

Popíšu vám jeho obličej: Má dlouhý nos a listnaté vlasy. Je bláznivý, křehký jako porcelán, tlustý jako tyč, rychlý jako šnek a němý jako papoušek. Leopold Bláznivý jel jednou v zimě na saních na karneval, ale najednou prorazil zed' a vletěl do sálu. Já jsem mu pomáhal.

Lukáš Hloušek, 4. roč. (obr.: J. Hloušek, 1. roč.)

ŽLOUTEK

Má žlutou pleť, oči jako pomněnky, červený nos jako knoflík. Místo vlasů má listy, které trčí stopkama nahoru. Je vysoký, divoký, mluví hodně nahlas. Povídá se o něm, že když byla zima, Žloutek jel na saních na karneval. Najednou uviděl pána, který spadl. Hned mu pomohl. Naložil ho na sáně a odvezl domů.

Lucie Zdražilková, 4. roč. (obr.: Č. Hanák, 1. roč.)

RÚT STRAŠNÝ

Popíšu vám jeho obličej: Je šišatý jako šiška. Je starý a bývá zlý. Byla zima a já jsem šel ven. Rút šel na karneval a já také. Měl jsem sáně. Najednou nás pan Rút přivítal. Lekl jsem se a omdlel. Pomohl mi Jirka.

Milan Pidra, 4. roč. (obr.: Č. Hanák, 1. roč.)

A. Oherová, 2. roč.

Africko-indický den - 16.2.

„Děti, už se vám někdy stalo, že se vám ráno nechtělo do školy?“ Tato věta nás zavedla tentokrát daleko, až do africké Ugandy a do Indie. S paní Lenkou Kabátovou a s paní knihovnicí Ludmilou Kleinbauerovou jsme si povídali o projektu „Adopce na dálku“. O tom, že v některých zemích světa děti z chudých rodin nemohou vůbec chodit do školy.

Na dálku jsme se seznámili se sympatickými indickými kluky Roshanem a Mohamedem, kteří se mohli stát školáky, protože jim už několik roků pomáhají ony dvě rodiny z Babic nad Svitavou. Děti si prohlédly jejich fotografie a dopisy. Potom si vyzkoušely, zda by unesly svoji aktovku na hlavě. Představovaly si, s jakými hračkami by si asi v Africe nebo v Indii hrály a co se asi všechno dá vyrobit z obyčejné PET-láhve, která je v afrických vesnicích velmi vzácná.

Přemýšleli jsme o tom, jestli bychom zvládli dvakrát denně nosit vodu z řeky vzdálené několik kilometrů. A také o tom, proč je dobré chodit do školy...

Kateřina Gančarčíková

K. Dvořáčková, 2. roč.

O. Málek, 1. roč.

M. Zdražilková, 1. roč.

T. Peroutková, 1. roč.

Zeptali jsme se dětí ze 2. ročníku na jejich názory

Co je Tvoje štěstí?

- že máme kočičku. A že se nejmenuje Šmudla jako dřív, když jsme si ji jeli vyzvednout (0,.*),
- že jsme všichni pohromadě. Že jsme jeli do Chorvatska. Když Barča (králíček) je spokojená. Když někomu můžu pomoci (a.o.),
- když se naši Nikince narodili Prcíček a Tomíček (k.d.),
- že máme Barču (pes) a Emánka (kocour) (l.p.),
- jeli jsme na Plitvická jezera. A že mám sestřičku. (m.p.).

Komu z rodičů se podobáš?

- oběma (k.d.),
- tátovi po očích (m.p.),
- od každého kousek (a.o.),
- tátovi (l.p.),
- oběma. Po tatínkovi mám pihy (0,.*).

Chtěl(a) by ses narodit v jiné části světa?

- ne, protože v České republice se mi líbí (m.p., k.d.),
- ne, daří se mi tady v České republice a líbí se mi naše česká vlajka (a.o.),
- na Šumavě, protože tam jsou pěkné lesy (l.p.),
- nechtěla bych se narodit v jiné části světa. Protože bych měla jinou maminku, tatínka a brášku (0,.*).

Chtěl(a) bys být nějakým zvířetem?

- pes. Protože pes má dobrý čich (k.d.),
- tygrem, protože mám ráda kočkovité šelmy (m.p.),
- králíčkem Barčou, protože se má dobře (a.o.),
- mořským ďasem, protože může svítit (l.p.),
- chtěla bych být asi šnekem. Protože bych nemusela nikam spěchat (0,.*).

A. Lagronová, 1.roč.

Kdybychom žili v dalekých krajích

Zeptali jsme se žáků čtvrtého ročníku, jak by mohl vypadat jejich den, kdyby žili v Indii nebo v Africe. Z jejich představ jsme sestavili krátké texty a zkušenější čtenáři jistě uhodnou, ve které části příběhu cestují do Indie a kdy se přenesli do Afriky.

Pomáhám s domácími pracemi. Mám jednoho staršího bratra, který je na střední škole a máma musí pracovat v lékárně. Až udělám své povinnosti, můžu si jít hrát se svými přáteli. Bydlíme v Indii ve městečku jménem Nellur. Jmenuji se Suzan Kolldeouva. (H.D.)

Bydlím kousek od Jaipuru. Můj táta pracuje jako prodavač a máma pracuje v domácnosti. (169)

Bydlím ve vesnici Kota v Indii a mluvím hindštinou. Mám jednu sestru a dva bratry, jsou mladší, než já. (V.R.)

Ve škole dostanu na snídani řídkou kukuřičnou kaši. Sedím v lavici ještě se dvěma dětmi. Učíme se angličtinu. Na oběd máme pro změnu hustou kukuřičnou kaši. (169)

Když přijdu domů, tak jdu pro vodu. Pomůžu mamince. Až je večer, lehnu si na udusanou hlinu a jdu spát. (V.R.)

Po škole šiju šaty. Na večer nic nejíme. Večer si lehnu na podlahu a píšu dopis tatínkovi. Protože můj tatínek pracuje v České republice jako programátor. Mé jméno je Konollas Nesl. Má nejoblíbenější hračka je látková panenka. Bydlím ve městě jménem Mumbai. Náš úřední jazyk je hindština a angličtina. (n.n.131)

K svačině máme kukuřičnou kaši, kterou zapijeme vodou. Doma si udělám úkoly a potom jdu k řece pro vodu. Musím být brzy doma, protože musím hlídat své mladší sourozence. Naše nejoblíbenější hra je přeskakování keříků, kamenů a klacků. Bydlíme v malé hliněné chatrči se slámovou střechou. Nemáme tam postele, ale spíme na zemi. Máme jen jednu přikrývku, pod kterou se musíme všichni vejít. V noci bývá zima – je asi 0 stupňů, ale ve dne je zase asi 40 stupňů. (L.Z. 337)

Táta s mámou jdou do práce, aby uživili celou rodinu. Máma balí tabák a táta tká koberce. Po škole vezmu sourozence a jdeme si hrát s kamarádkami. Rádi ložíme na stromy. Do západu slunce musím být doma. Večer se navečeříme, pomodlíme se a jdeme spát. (L.Z.337)

Školu zahájíme tím, že se pomodlíme a zazpíváme si. Druhou hodinu máme matematiku, třetí anglický jazyk. Doma si udělám úkoly a jdu tři kilometry k řece pro vodu. Pak pomáhám s domácími pracemi. (H.D.)

D. Pelant, 1. roč.

A kdybychom měli kouzelnou moc

...tak bychom na naší planetě změnili, že by nebyly nemoci, zločiny a války, neumírali by hodní lidé, byl by větší pořádek a čistší ovzduší, protože by nejezdilo tolik motorových vozidel. A lidi by na sebe nekřičeli a měli se rádi.

(zapsali žáci 3. a 4. ročníku)

AFRIKA, HORKÁ JAKO PAPRIKA.

T. Gančarčíková, 2. roč.

OBěd v indické restauraci

Protože jsme měli hlad, vzala nás maminka do restaurace. Ale nebyla to obyčejná restaurace, byla to indická restaurace a v ní vařili jenom indická jídla. V jídelním lístku byla neznámá jména jídel. Nevěděli jsme, co to znamená a co si máme vybrat. Nakonec jsme si objednali kuře ve zvláštním červeném těstíčku s bramborami a se salátem. Uprostřed restaurace se pekl v horké peci chleba rotti. Vypadal jako placky, ale byl moc dobrý. Dostali jsme ho k polévce. Nejvíce se mi líbilo, že se jde do restaurace po mostku, u kterého stojí čtyři sloni. Za mostkem jsou dvě velká akvária. Počítali jsme v nich ryby. Chtěl bych tam ještě někdy jít.

Jiří Možný, 3. roč.

(Mňam! My bychom tam také někdy chtěli jít. Kdo tu restauraci v Brně objeví, napište nám, prosím, její adresu. Pozn. red.)

Co je štěstí?

Štěstí

Michal Černík

To mám štěstí,
že jsem se narodil
před tisíci lety.
Musel bych nosit brnění
do školy i na výlety.

To mám štěstí,
že jsem se narodil
Eskymákem v iglů.
Knedlíky se zelím
bych nemíval k jídlu.

To mám štěstí,
že jsem se narodil
pejskem za plotem.
Musel bych na lidi
mluvit štekotem.

To mám štěstí,
že jsem se tady narodil.
A vůbec to není náhoda,
že se mi tatínek podobá.

A. Sklenářiková, 1. roč.

Podivné a děsivé Příběhy

V dřívějších dobách za dlouhých zimních večerů bývalo zvykem vyprávění strašidelných příběhů a zvláštních historek. Čtěte, pokud máte pro strach uděláno.

VÝLET NA NOVÝ HRAD

V podvečer jsme dorazili k hradu. Když jsme se najedli a odpočinuli si, ukázal nám hradní pán, kde máme strávit noc. Byla to tmavá místnost v podkroví hradního paláce. Byla černočerná tma, jen bylo vidět na nebi pár hvězdiček. Vtom se ozval podivný šramot.

Co to jenom může být? Všichni jsme se snažili zahlédnout ve tmě původce těchto strašidelných zvuků. Vtom se to ozvalo znovu. Všem se nám tajil dech. Táta vylovil z batohu baterku. Její světlo rozřízlo tmu v pokoji a my jsme viděli, co nás tak vylekalo.

U stropu visel netopýr a protahoval si křídla. Když nás spatřil, zamával křídly a vyletěl ven. Oddechli jsme si a šli jsme klidně spát.

Lucie Zdražilková, 4. roč. (zkráceno)

Hrady mají rády, když mají kamarády

T. Gančarčíková, 2. roč.

MŮJ SEN JMÉNEM „NA ŽEBŘÍKU“

Spím a spím a tu se mně zdá sen. Jdu ve skále a tu přede mnou stojí žebřík, starý a rezavý. Řeknu si: „No a co, jinudy se pryč nedostanu.“ Tak stoupnu na první žebřinu a lezu, lezu, lezu a lezu. Vtom prásk! A žebřík je vejpuř. A tu se v posteli

cítím, jako bych padala. Pomóc! Uf, ještě, že jsem se probudila. A hurá do školy!!!

Nora Němcová, 4. roč.

KDYŽ SE NA NÁS LEPÍ SMŮLA

Jednoho dne jsme se jeli podívat za tatínkem do práce (do tiskárny). Ale co se nestalo. Můj bratr strčil ruce do tmavě modré tiskařské barvy. Aby to nebylo vidět, otřel si ruce do světle modrých riflí. Protože byly ruce stále modré, schoval je do kapes. Ten den jsme ještě jeli do obchodního domu. Když už jsme byli u pokladny, chtěl být bratr první venku a tak strčil hlavu do otáčecích dveří. Tatínek rychle přiskočil a odstrčil dveře, aby mohl bratr vystrčit hlavu zpět.

Lukáš Hloušek, 4. roč.

JAK JSEM POPRVÉ UVIDĚLA UPÍRA DRÁKULU

S mou sestřenicí Kačkou jsme byly v létě na táboře. Táborová hra měla název Lovci upírů. Jednoho dne jsme měli sraz v klubovně a poprvé jsem z okna viděla Drákulu. Všichni jsme začali pištět a křičet. Málem jsem omdlela.

S Kačkou jsme se přitiskly k sobě a držely jsme se tak silně, že jsem málem přestala dýchat. Potom jsme si vyráběli amulety. Stále jsem se otáčela, jestli se neotevrou dveře a nevejde dovnitř Drákula.

(Nakonec jsme přišly na tu záhadu. Drákula byl převlečený Vojta, jeden z vedoucích. No ovšem, pokaždé tam chyběl, když se Drákula objevil.)

Andrea Blažíková, 4. roč. (zkráceno)

DALŠÍ STRAŠNÝ SEN

Zdalo se mi, že mne honí king-kong a je velký skoro dvacet metrů. A já utíkám, utíkám, až mě chytil... A pak jsem se probudila.

Vendula Rotreklová, 4. roč.

J. Hloušek, 1. roč.

O. Málek, 1. roč.

D. Pelant, 1. roč.

D. Hanzal, 1. roč.

Dejte sázku na masku

Byl jeden papoušek
Šel na palouček
Potkal ho pavouček
A měl klobouček

Byla jedna maska
Potkala ji páska
Byla z toho velká sázka
Ale pak i láska

Je nám zima
Zapneme si klima
Už nám není tolik zima
Když zapnuli jsme tam to klima

Maska měla ráda lásku
Láska měla ráda pásku
Páska měla ráda sázku
Sázka měla ráda masku

rýmují děti ze 3. a 4. ročníku

Šš

Najdi všechna Š a zakroužkuj je.
Najdi v časopise masku šermíře a zakroužkuj ji.

**„Ševče, šij! Ševče šij!
Anebo se kryj!**

**Ať je šev pěkně na švu,
nebo se, tuším naštvu!“**

**Švec se ale ošívá,
když se šermíř nedívá.**

**„Až tu botu zašiju,
v šatníku se zašiju!“**

Petr Šmalec, Šmalcova abeceda

Křížovkářův ráj

To je nová spolužačka.....

M		D
MÁ		NOUT
MR		K

V. Rotreklová, 4. roč.

A. Sklenaříková, 1. roč.

Do Babič se zatoulal.....

K					T
				S	
L					

1. Zavařené ovoce (ve sklenici)
2. Hodně stromů
3. Rostou na větvích stromů

N. Němcová, 4. roč.

1.					
2.					
3.					
4.					
		5.			
		6.			
7.					

6. Jednou dívoča tam,
dvěma ven,
a když se vonku
seš špore tam.

5. Co je to? 4.

3. 2.

7. TAJENKA: - - - - -

Nápověda: batoh

L. Zdražilková, 4. roč.

Jak se ti líbí karnevalové.....?

1. V jakém státě je Paříž
2. Zvíře, které je v ZOO a jí banány
3. Broučci mají na hlavičce
4. Má to uši jako kočka, ale není to kočka
5. Roste to na zahrádce a na louce

V. Rotreklová, 4. roč.

1.			N		
2.			I		
3.			K		
4.					
5.					

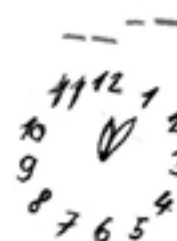
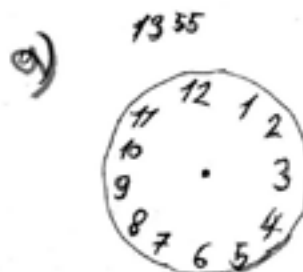
Vyber Pavoučkovi cestu do jedné z chaloupek

T. Hrnčířík, 3. roč.

Hodiny

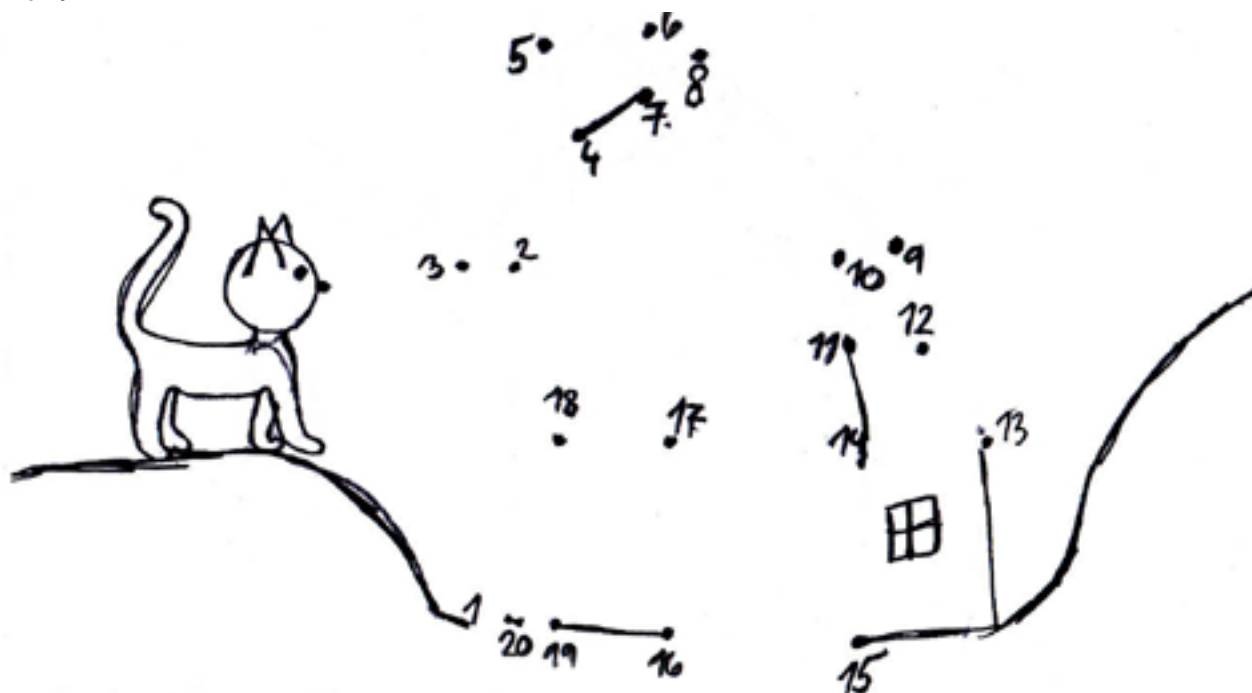
- a) dokresli hodinové ručičky
- b) zapiš, kolik je hodin

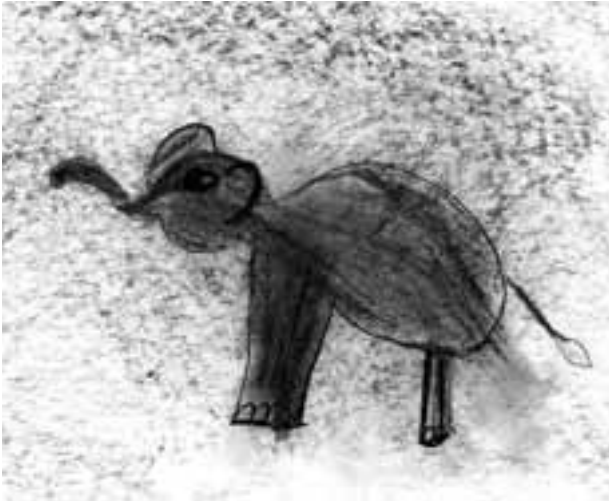
N. Němcová, 4. roč.

Na co se kočička kouká?

Spoj čísla od 1 do 20.

L. Zdražilková, 4. roč.

K. Vojáčková, 2. roč.

PloPletená Pohádka je

kdz některá písmena zabloudu!

Byl sednou leden mlon.

Měl tak plouhý sobot, že si pusel na něm bělat žuky. Jak sobot sostl, žuky se hnožily. Žuků přihýbalo a hřibývalo, až sobot ryl jako jánočka. Sednou se chtěl blon nabít z lybníčku, ale demohl zajít honec sobotu.

„Kde je lůj vos?“ zahroubil, až pšichni otekli, mrotože jeho vlas křměl leskynní klubinou.

Vtrčil tedy slop sobot až po dělo do sody a reptal se hyb: „Kde je lůj vos?“ A na kladinu vymlavalý mumliny.

„Hyby, mívejte se, ogmud jdou ty mumliny?“ Hyby blčely. Žemlují!

Petr Nikl, Lingvistické pohádky (zkráceno)

Hádanky

Plave to ve vodě a má to 8 chobotů.

Nevejde se do bot, hlas jak bombardon, místo nosu chobot – kdopak je to?

.....!

Jiří Žáček

Vtip

„Pepíčku, proč tvá sestřička pláče?“

„Protože jsem jí pomáhal.“

„A s čím?“

„Pomohl jsem jí sníst čokoládu.“

RÉ

100 NEK
100 LEK
100 PA
8 SET

N. Němcová, 4. roč.

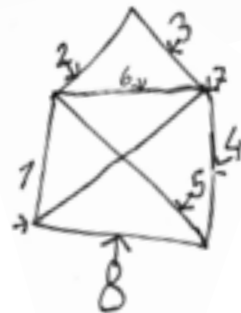
K. Dvořáčková, 2. roč.

☺Bálka

Jak se kreslí bálka jedním tahem?

Takhle!

Tady je začátek

T. Gančarčíková, 2. roč.

Lod'

Děti, můžete si doma nebo v družině postavit loď! My jsme si postavili tuhle!

T. Gančarčíková, 2. roč.

1. hnědá, 2. růžová, 3. zelená, 4. fialová, 5. červená,
6. žlutá, 7. světle modrá

E. Danielová, 2. roč., ZŠ Hroznová, Brno

Vtip

Maminka se ptá: „Co to gumuješ, Pepičku?“
„Paní učitelka mi říkala, že si mám co nejdříve
opravit tu pětku.“

Najdi cestu k trsečníkovi

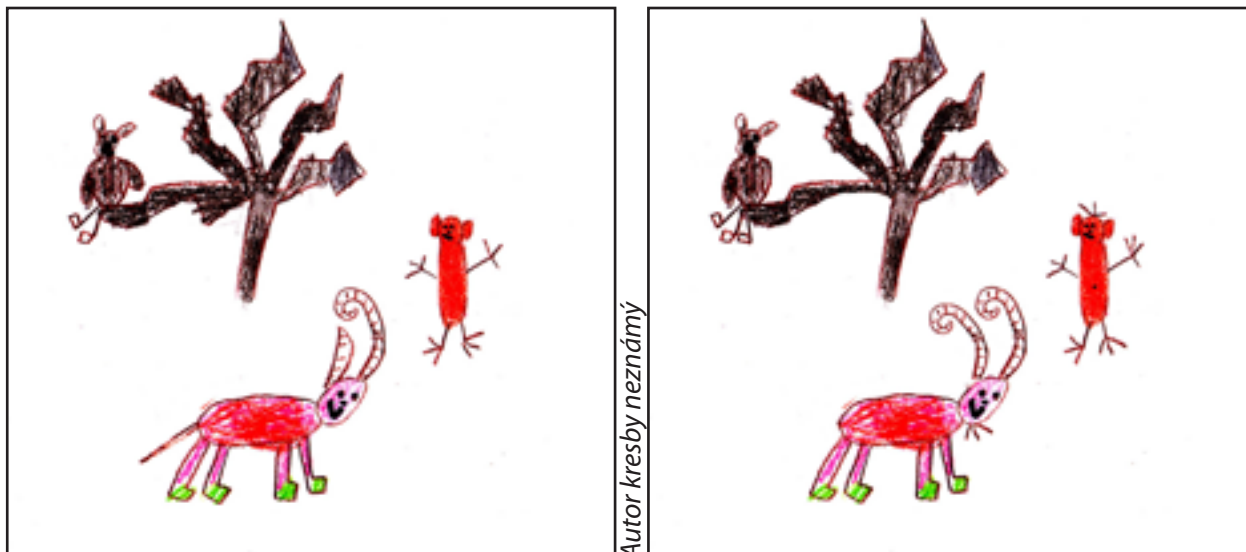
Přes čáry nesmíš.

Na ostatní ostrovy dokresli, co se tam děje.

Vyjmenovaná slova hravě: sýček, lýtko, lysá koza

Najdi rozdíly mezi obrázky. Je jich celkem devět.

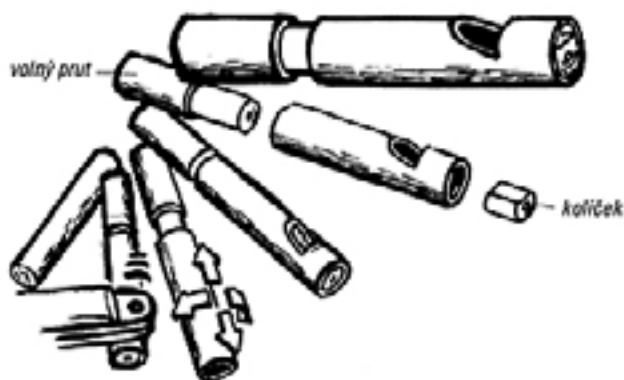

Skřítek Šikula radí

Nastal čas, kdy slunce zápasí se zimou o zemi. Země čeká, aby se rozvila barvami velikonočních kraslic a jarního kvítí. Brzy nastane čas, kdy je možno vyrobit si píšťalku z vrbového proutku. Vrbová píšťalka se správně dělá zjara, kdy jsou vrbové proutky plné mízy.

Potřebujeme: 10–12 cm dlouhý rovný vrbový proutek, na němž nejsou žádná očka, o průměru asi 1,5 cm (jako náhradu lze použít též větvičku jeřábu nebo černého bezu) a **nožik**

Postup: Proutek nejprve na chvíli namočíme do vody. Zvlhčení je nutné kvůli snadnějšímu svlékání kůry. Kousek od konce uděláme zářez do kůry kolem dokola proutku, kterým rozdělíme kůru na dvě části. Větší část střípkem nože důkladně naklepeme, aby šla snadněji oddělit od dřeva. Pak kůru pootočením opatrně uvolníme, vyřízneme zvukový otvor a seříznutím do mírného oblouku vytvoříme náustek. Poté vytáhneme dřívko z kůry a zhruba v jedné třetině odřízneme a vsuneme zpět do kůry. Kratší část dřívka uřízneme v místě, kde začíná zvukový otvor, odřízneme „jazýček“ a vsuneme do kůry. A píšťalka je na světě! Výšku tónu měníme posouváním volného konce píšťalky.

*Ťuky, ťuky, polehýnku,
probudím si píšťalinku.
Píšťalinko, vstaň,
po kopečku po borečku
běží zlatá laň.
Vlček běží – hola, hej!
Zlatá laňko, pozor dej!
Až já sobě zapískám,
po kopečku sejdi k nám!
Po kopečku cupy cup,
do komory hupy hup!
Jen ty, moje píšťalinko,
pěkně se mi slup!*

Tak doBrou noc a nashledanou na jaře!